

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 115.

Vydána dne 31. prosince 1925.

Obsah: **274.** Vyhláška o rozhodnutí konference velvyslanců ze dne 5. září 1924 o hospodářských a komunikačních úlevách v pohraničním pásmu československo-polském na Spiši.

274.

Vládní vyhláška
ze dne 30. prosince 1925

o rozhodnutí konference velvyslanců ze dne 5. září 1924 o hospodářských a komunikačních úlevách v pohraničním pásmu československo-polském na Spiši.

Hledíc k rozhodnutí konference velvyslanců ze dne 28. července 1920 o Těšínsku, Oravě a Spiši, vyhlášenému vládní vyhláškou ze dne 18. prosince 1924, č. 20 Sb. z. a n. z r. 1925, zejména k článku II. tohoto rozhodnutí, vyhláší se, že velvyslanecká konference schválila dne 5. září 1924 ustanovení navržená v připojené příloze A protokolu podepsaného v Krakově dne 6. května 1924 o hospodářských a komunikačních úlevách v pohraničním pásmu československo-polském na Spiši komisařem československým a polským v delimitační komisi, zřízené podle uvedeného čl. II. Ustanovení tato nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1926.

Švehla v. r.

Příloha k protokolu ze dne 6. května 1924.

Zájmy hospodářské.

Článek I.

1. Okolnost, že pozemky ležící na hranici, jsou touto přetaty, nesmí býti na překážku řádnému hospodaření na těchto pozemcích.

2. Dovoleno jest beze cla z části pozemku ležící na jedné straně hranice na druhou po přirozených přechodech honiti hospodářský dobytek, převážeti a přenášeti hospodářské stroje a nářadí, osivo potřebné k obdělání polí, jakož i plodiny zemědělské a produkty zvířecí, dále písek, hlínu, kámen a štěrk, dobyté na tomto pozemku.

3. Přestup hranice dovolen jest na stálou legitimaci.

Aneks A protokolu z dnia 6. maja 1924 r.

Stosunki ekonomiczne.

Art. I.

1. Okoliczność, że grunta położone na granicy są tą granicą przecięte, nie może stanowić przeszkody dla wykonywania na tychże gruntach należytego gospodarstwa.

2. Dozwala się bez opłaty cla przewozić i przenosić rolnicze narzędzia i maszyny oraz przepędzać bydło z części gruntu leżące po jednej stronie granicy na drugą naturalnymi ścieżkami i przejściami, oraz przewozić zboże na zasiew, plody rolnicze i surowe produkty zwierzęce, jakotež piasek, glinę, kamienie i szuter, wydobyte z tego gruntu.

3. Przekraczanie granicy dozwolone jest za stałą legitymacją.

Článek II.

1. Předpisy uvedené v čl. I pod 1 a 3 platí také pro ten případ, že pozemek obdělávaný majitelem nebo držitelem statku leží v území státu druhého v pásmu pohraničním.

2. Pozemky patřící právem vlastnickým občanům jurgovským v katastru obce Slovenské Vsi mimo pásmo pohraniční posuzují se tak, jako by ležely v československém pásmu pohraničním; při tom je rozhodující stav z roku 1923.

3. Zásadně bude nutno používatí celní cesty; pokud toho však poměry a potřebné práce skutečně vyžadují, dovolen bude přechod hranice po cestách vedlejších s podmínkou, že budou zachovávány příslušné usnadněné celní formality a že se obdávatelé pozemků vrátí pravidelně téhož dne.

Vyžaduje-li toho nutně druh práce, jest dovoleno vrátiti se v době delší, nejdéle však do šesti dnů. Hospodářské stroje a nářadí, povozy a potahy bude dovoleno přepravovati v těchto případech přes hranici za příslušných kontrolních opatření, platných v záznamním řízení (enregistrement) a zvláště, pokud půjde o stroje, s výhradou přiměřeného zajištění cla.

Článek III.

1. Ani se strany polské ani se strany československé nebude činěno překážek stálým obyvatelům pohraničních obcí, aby nadále společně (se servir) užívali pastvin na druhé straně hranice v tom rozsahu a za těch podmínek, jak se to dosud dalo, a to bez ohledu na přerušení, jež snad v užívání pastvin z jakýchkoliv příčin v poslední době nastalo.

2. Oba státy se postarají svými administrativními úřady, aby hospodářské zájmy dosavadních uživatelů pastvin byly zabezpečeny, jmenovitě se přičiní o smírné narovnání případných sporů mezi vlastníkem půdy a uživatelem pastvin o pastvu samu a její příděl, o její rozsah a výkon, její podmínky a o náhradu za pastvu. Zejména se postarají, aby náhrada za pastvu byla stanovena dle stejných zásad v obou státech se zřetelem na celkový stav hospodářských poměrů.

Art. II.

1. Wymienione w art. I pod 1 i 3 postanowienia mają zastosowanie i w tym wypadku, gdy grunt uprawiany przez właściciela, względnie posiadacza, leży na obszarze drugiego państwa w pasie granicznym.

2. Grunta będące własnością mieszkańców Jurgowa w obszarze katastralnym gminy Słowiańska Wieś a położone poza pasem granicznym, uważać się będzie tak, jak gdyby były położone w obrębie pasa granicznego; bierze się przytem pod uwagę stan z r. 1923.

3. Zasadniczo należy używać drogi celnej; o ile zaś okoliczności i potrzebne roboty tego istotnie wymagają, zezwala się na przechód granicy na drogach ubocznych z zastrzeżeniem, że będą zachowane właściwe ulgowe formalności celne, oraz że powrót z robót około uprawy gruntu nastąpi zasadniczo tego samego dnia.

O ile rodzaj pracy wymaga tego nieodzownie, zezwala się na powrót w czasie późniejszym, najpóźniej jednak do sześciu dni. Gospodarskie narzędzia i maszyny, wozy i zaprzęgi, będzie wolno przewozić w tych wypadkach przez granicę z zachowaniem właściwych zarządzeń kontrolnych, obowiązujących dla odprawy warunkowej (enregistrement) a mianowicie, o ile chodzi o maszyny rolnicze, z zastrzeżeniem stosownego zabezpieczenia cla.

Art. III.

1. Ani ze strony polskiej, ani ze strony czeskosłowackiej, nie będzie się czyniło przeszkód stałym mieszkańcom gmin pogranicznych w tem, aby nadal wspólnie użytkowali pastwiska po drugiej stronie granicy w tych rozmiarach i na tych warunkach, jak to było dotychczas praktykowane, i bez względu na przerwę, mogącą ewentualnie zachodzić w użytkowaniu w czasach ostatnich z jakichkolwiekby tytułów.

2. Oba Państwa dolożą starań za pośrednictwem swych administracyjnych organów, aby gospodarcze interesy dotychczasowych użytkowników pastwisk były zabezpieczone, a mianowicie dolożą starań do załatwiania na ugodowej drodze ewentualnych sporów między właścicielem gruntu a użytkownikiem pastwiska o samo paszenie i jego przydział, o jego rozmiar i wykonywanie, jego warunki i zapłatę za paszenie. W szczególności dolożą starań, aby zapłata za paszenie była ustalona według równych zasad w obu państwach z uwzględnieniem całokształtu gospodarczych stosunków.

3. Provedení tohoto ujednání nesmí býti na újmu spořádanému lesnímu hospodaření, zejména co se týče ochranných lesů.

4. Stát, na jehož území se nalézá pastvina, nebude ztěžovati vývoz naturálií (sena atd.), kterých uživatelé pastvin snad nabudou v důsledku pracovního poměru uzavřeného s majitelem pastviny. Vývoz těchto naturálií, děje-li se bez použití povozu, jest dovolen také po vedlejších cestách, při čemž dlužno zachovávatí předpisy pro styk tohoto druhu. Vůči kontrolním orgánům jest se vykázati osvědčením majitele pastvin.

5. Dobytek možno bezcelně hnáti na pastvu s jednoho území na druhé s podmínkou, že bude totožnost dobytka při návratu zjištěna podle předchozího záznamu. Rovněž mohou z místa pastvy býti bezcelně dopravovány produkty dobytka, vyhnaného na pastvu, jako sýr, mléko, maslo, vlna a hnůj, jakož i mláďata vržená v té době, ale vždy v množství úměrném počtu dobytka a skutečnému trvání pastvy. Přeprava těchto předmětů může se rovněž dít po vedlejších cestách. Rovněž možno bez dávek přepravovati předměty jako na př. sůl, dobytčí sůl, mouku a chléb pro vlastní potřebu pohraničních obyvatelů při pasení dobytka po dobu pastvy a v množství této potřeby přiměřeném, jež stanoví oba celní úřady.

6. Dovož a vývoz při tomto styku může se dít pouze tehdy, jsou-li zachovávány platné veterinární předpisy (viz čl. XX.).

Článek IV.

1. Dělníkům zemědělským a lesním a řemeslníkům chodícím z Jurgova, Repiska a Černé Hory na práci na Javorinu, nebudou se činiti žádné překážky při výkonu těchto prací.

2. Rovněž nebudou činěny žádné překážky obyvatelům obcí Vyšných a Nižných Sromovců, kteří chodí na zemědělskou práci do Osturně, Velké a Malé Frankové.

3. Výše ad 1 a 2 uvedení dělníci, pokud jsou nebo byli ve stálém námezdním poměru za hranicí, jsou oprávněni, vracejí-li se do svého bydliště nejpozději šestého dne od doby, kdy přišli na místo výkonu své práce, překročiti celní hranici též po vedlejších cestách a pře-

3. Wykonanie powyższych postanowień o użytkowaniu pastwisk nie powinno stać na przeszkodzie racjonalnej gospodarce leśnej, w szczególności co się tyczy lasów ochronnych.

4. Państwo, w obrębie którego znajduje się pastwisko, nie będzie utrudniało wywozu naturalji (siana itd.), które nabędą użytkownicy pastwisk na podstawie umowy o najem usług zawartej z posiadaczem pastwiska. Wywóz tych naturalji, o ile dokonywa się bez użycia wozu, dozwolony jest także na drogach ubocznych, przy czem należy przestrzegać postanowień obowiązujących dla ruchu tego rodzaju. Dotyczącym organom kontrolnym należy przedstawiać zaświadczenia posiadacza pastwisk.

5. Bydło wolno bez cła pędzić na paszę z jednego kraju do drugiego pod warunkiem, iż tożsamość tego bydła będzie stwierdzona przy powrocie według przedstawionego poprzeczniego spisu. Również mogą być odprawiane bez cła pochodzące z miejsca paszenia produkty, uzyskane z bydła wypędzonego na paszę, jako to: mleko, masło, ser, wlna i nawóz, jak również przyplódek uzyskany w tym czasie, jednak zawsze w ilości odpowiedniej do ilości sztuk bydła oraz rzeczywistego trwania paszenia. Przewóz i przenos tych przedmiotów może być również dokonywany na drogach ubocznych. Również wolno przeprawiać bez opłat przedmioty tego rodzaju jak n. p. sól, sól bydlęcą, mąkę i chleb, potrzebne dla własnego użytku pogranicznych mieszkańców w czasie wypasu bydła, w ilości odpowiedniej do potrzeby, ustalonej przez obydwie urzędy celne.

6. Wwóz i wywóz w tym ruchu może się dokonywać tylko wtedy, jeżeli zachowane będą obowiązujące przepisy weterynaryjne (p. art. XX.).

Art. IV.

1. Robotnikom rolnym, leśnym i rzemieślnikom z Jurgowa, Rzepiska i Czarnejgóry, udającym się na zarobek na Jaworzynę, nie będzie się czynić żadnych przeszkód w wykonywaniu tego zarobkowania.

2. Również nie będą czynione żadne przeszkody mieszkańcom gmin Wyżne i Niżne Sromowce, którzy udają się na polne roboty do Osturni, Wielkiej i Małej Frankowej.

3. Wyżej wymienieni pod 1 i 2 zarobnicy, o ile pozostają lub pozostawali w stałym stosunku najemnym za granicą i wracają do swego miejsca zamieszkania najpóźniej 6-go dnia od wyjścia na miejsce zarobkowania, są uprawnieni przekraczać granicę celną także

náseti potřebné nářadí, jakož i mzdu v hoto-
vosti a naturáliích (námezdní poměr natu-
rální) bez jakýchkoliv vývozních neb dovoz-
ních poplatků, řídíce se předpisy platnými pro
styk tohoto druhu. Doprava naturální mzdy
povozem jest dovolena pouze po celních ce-
stách a nutno vykázati se osvědčením za-
městnavatele. Rovněž předměty osobní po-
třeby (na př. obuv a oděv), jež obdrželi jako
mzdu, mohou tito dělníci přepravovati toliko
po celních cestách a dlužno předložiti osvěd-
čení zaměstnavatele. Pokrmu upravené pro
tyto dělníky v jejich domovech (ménage) mo-
hou býti přepravovány beze cla.

Článek V.

Předměty vlastní potřeby stálých obyvatelů
pohraničního pásma, které mají býti v proti-
lehlém pohraničním pásmu zpracovány, pře-
dělány nebo opraveny, smějí býti za tímto
účelem beze cla a jiných dávek vyváženy a po
zpracování atd. zpět dováženy. Rovněž bude
stálým obyvatelům pohraničního pásma jed-
noho ze sčastněných států, kteří jsou se
svými zemědělskými produkty, jako jest:
obilí, olejnatá semena, konopí, len, dříví a
kůra, odkázáni na mletí, roztloukání, tření
atd. ve mlýnech a jinakých tomu odpovída-
jících provozovnách v protilehlém pohranič-
ním pásmu, dovoleno za tímto účelem přepra-
vovati takové předměty beze cla a jiných dá-
vek přes hranici a po jich zpracování vyvá-
žeti zpět v množství, po případě ve váze, od-
povídající množství suroviny. Podmínkou
těchto úlev jest, že jde o předměty pro vlastní
hospodářskou potřebu. O podrobnostech to-
hoto řízení se v případě potřeby dohodnou
sčastněné celní správy.

Článek VI.

1. Za příslušných kontrolních opatření bude
dovolen průvoz dříví a lesních sazenic z česko-
slovenského území přes území polské a zpět
na území československé po cestě vedoucí:

a) od hájovny Solisko na pravém břehu
Klorovky a vstávající asi 600 kroků jižně od
Jurgova do silnice z Jurgova do Podspádů;

drogach ubocznych i przenosić potrzebne na-
rzedzia, jakoteż zarobek uzyskany w gotówce
lub naturaljach (stosunek najmu za wynagro-
dzeniem w naturze) bez jakichkolwiek przy-
wozowych lub wywozowych opłat pod warun-
kiem przestrzegania przepisów obowiązują-
cych dla obrotu tego rodzaju. Przewóz wynag-
rodzeń w naturze z użyciem wozu, dozwolony
jest tylko na drogach celnych, przyczem na-
leży wykazać się stosownem zaświadczeniem
najmodawcy. Również przedmioty osobistego
użytku (n. p. obuwie i odzież), które otrzy-
mali tytułem wynagrodzenia, mogą ci zarob-
nicy przewozić lub przenosić tylko na dro-
gach celnych, przyczem wymagane jest rów-
nież zaświadczenie najmodawcy. Pożywienie,
przygotowane dla tych zarobników w ich go-
spodarstwach domowych, może być przenie-
szone bez opłaty cla.

Art. V.

Przedmioty własnej potrzeby stałych mieszk-
kańców pogranicznego pasa, które w przeci-
wległym pasie granicznym mają być przekształ-
cone, obrobione lub naprawione, można w tym
celu bez cla i innych opłat wywieźć, a po doko-
nanej przeróbce itd. z powrotem przywieźć.
Również stałym mieszkańcom pogranicznego
pasa jednego z zainteresowanych państw, któ-
rzy zmuszeni są swe produkta rolne jako to:
zboże, nasiona olejne, konopie, len, drzewo lub
korę oddawać do przemiału, wytłoczenia, prze-
tarcia itd. w młynach i innych odpowiednich
przetwórnich, położonych w przeciwnym
pasie granicznym, wolno będzie przedmioty te
w tym celu bez cla i innych opłat przez granicę
przewozić i po ich przerobieniu przewozić
z powrotem w ilości i wadze odpowiadającej
ilości surowca. Warunkiem stosowania tej ulgi
jest okoliczność, że chodzi tu o przedmioty
przeznaczone dla własnej gospodarskiej po-
trzeby. Co do szczegółów tego obrotu porozu-
mieją się w razie potrzeby interesowane za-
rządy celne.

Art. VI.

1. Z zastrzeżeniem przestrzegania właści-
wych zarządzeń kontrolnych, zezwala się na
przewóz drzewa i sadzonek leśnych z teryto-
rium czeskosłowackiego przez polski obszar
celny i napowrót na terytorium czeskosłowac-
kie drogą:

a) wiodącą od gajówki Solisko na prawym
brzegu Klarówki i łączącą się w odległości
około 600 kroków na południe od Jurgowa
z drogą z Jurgowa do Podspadów,

b) po cestě odbočující asi v polovině osady Jurgova a vedoucí ve směru jihovýchodním na kotu 890 a na vrch Bria (kota 1041) s odbočkou, jež se asi 400 kroků severozápadně od koty 890 odchyluje na východ a prochází katastrem obce Repisko;

c) po cestě vedoucí z Hovancova Vrchu přímo k severu přes potok Javorinku a připojující se v Podokulni na silnici z Jurgova do Podspádů.

2. Obyvatelům polských obcí Jurgova, Rzepiska a Černé Hory, najatým na námezdní zemědělské a lesní práce v pohraničním pásmu na území javorinském na straně československé, bude na celní záruku zaměstnavatele dovolen přestup hranice s povozy, saněmi a potahy v celním záznamním řízení po celní cestě Jurgov—Podspády.

Článek VII.

1. Osobám fyzickým i právnickým v pohraničním pásmu, které jsou vlastníky lesů v pohraničním pásmu druhého státu, přísluší právo svobodného kácení dřeva v těchto lesích a převážení jeho přes hranice se zachovávaním příslušných předpisů.

2. Obyvatelé obcí ležících v pohraničním pásmu jednoho státu mohou pro svou vlastní hospodářskou potřebu bez překážky nabývat a převážeti přes hranici beze cla a jiných poplatků z pohraničního pásma druhého státu palivové dříví všeho druhu a měkkou kulatinu do 24 cm středního průměru.

3. Pokud správa javorinského panství poskytne svým dělníkům, bydlícím v pohraničním pásmu na polské straně místo mzdy snad kulatinu nad 24 cm středního průměru, jsou ti dělníci povinni zažádati u kompetentního československého úřadu za povolení k vývozu. Žádosti tyto, jež nutno ověřiti správou panství v tom smyslu, že žadateli bylo přiděleno dříví místo mzdy, budou vyřizovány s největším urychlením.

4. Stálým obyvatelům pohraničního pásma na polské straně jest dovoleno v pohraničním pásmu československém bez překážky pro jich vlastní potřebu hospodářskou beze cla a poplatků nabývat a vyvážeti měkké řezivo. Dovození tohoto řeziva na polské straně bude prost cla a jiných poplatků. V případě pochybnosti posoudí přiměřenost vlastní potřeby celní

b) drogą zbaczającą prawie w połowie osady Jurgów w kierunku południowo-wschodnim na kotę 890 i na szczyt Bryja (kota 1041) z bocznica, która około 400 kroków w kierunku północno-zachodnim zbacza na wschód i przechodzi przez obszar katastralny gminy Rzepisko,

c) drogą od szczytu Chowańcowego, wiodącą wprost na północ przez potok Jaworzynkę i łączącą się w Podokólnej z drogą z Jurgowa do Podspadów.

2. Mieszkańcom polskich gmin: Jurgowa, Rzepiska i Czarnejgóry, którzy najmuja się na zarobkowe rolne i leśne roboty w pogranicznym pasie na terytorjum Jaworzyny po stronie czeskosłowackiej, wolno będzie przekraczać granicę z wozem lub saniami i zaprzęgiem na drodze celnej Jurgów—Podspady, z zastosowaniem warunkowej odprawy za celną poręką wynajmującego.

Art. VII.

1. Osobom fizycznym i prawnym w pasie pogranicznym, będącym właścicielami lasów w pasie pogranicznym drugiego państwa, przysługuje prawo swobodnego wyrębu drzewa w tych lasach i przewozu jego przez granicę z zachowaniem dotyczących przepisów.

2. Mieszkańcy gmin, położonych w pasie pogranicznym jednego państwa, mogą dla swej własnej potrzeby gospodarczej bez przeszkód nabywać i przewozić przez granicę bez cla i innych opłat z pasa pogranicznego drugiego państwa, drzewo opałowe wszelkiego rodzaju oraz nieobrobione drzewo miękkie o średniej grubości do 24 cm.

3. O ile zarząd dóbr Jaworzyńskich udziela zatrudnionym u siebie robotnikom, mieszkającym w pasie pogranicznym na stronie polskiej, zamiast wynagrodzenia za pracę, także nieobrobione drzewo ponad 24 cm średniej grubości, robotnicy ci winni postarać się u właściwego czeskosłowackiego urzędu o pozwolenie na wywóz. Stosowne prośby, potwierdzone przez zarząd dóbr co do tego, iż proszącemu udzielono istotnie drzewa jako wynagrodzenia za pracę, winne być rozstrzygane z największym pośpiechem.

4. Stałym mieszkańcom pasa pogranicznego po stronie polskiej wolno bez przeszkody nabywać w pogranicznym pasie czeskosłowackim materiały z miękkiego drzewa dla własnej gospodarskiej potrzeby i wywozić je bez cla i innych opłat. Przywóz tych materiałów drzewnych po stronie polskiej będzie wolny od cla i innych opłat. W razie zachodzących wą-

úřad československý, po případě v dohodě s celním úřadem polským.

5. Vývoz dříví z javorinských lesů do Polska za pohraniční pásmo nebude ztěžován celními dovozními formalitami ani clem a poplatky jinými, než jak tomu jest nebo bude na ostatní československo-polské hranici.

Článek VIII.

1. Na katastrálním území javorinském budou stav lesů i lesní hospodářství udržovány dle československého lesního zákona nyní platného na tomto území.

2. V případě, kdyby předpisy tohoto zákona měly býti změněny, obě strany dohodnou se o způsobu zabezpečení zájmů obyvatelstva obcí Jurgova, Repiska, Černé Hory a Trybše co do potřeb dřeva stavebního a palivového, i lesního výpasu, které podle dosavadního dávného zvyku ukojují smlouvy mezi vlastníkem panství Javoriny a výše zmíněnými obcemi.

3. Lesní stráží panství javorinského budou povoleny se strany polské všechny možné úlevy při překročování hranice i při průchodu polským územím, pokud jsou potřebnými ku provádění hospodářství na pozemcích lesních, náležejících vlastníku tohoto panství a položených bud' na území republiky Polské neb na území republiky Československé; této stráží bude v případě potřeby poskytnuta všeliká možná podpora při výkonu její služby.

4. Kdyby část katastrálního území Javoriny byla vloučena do obvodu národního parku (reserve) a z toho důvodu bylo třeba stanovit některá omezení v lesním hospodářství, obyvatelstvo obcí Jurgova, Repiska, Černé Hory a Trybše bude zavázáno přizpůsobiti se výše zmíněným omezením. V tomto případě dorozumějí se obě strany závčas o tom, jak zabezpečiti obyvatelstvu těchto obcí nezbytné minimum dřeva stavebního a palivového a lesního výpasu dle úmluv, o nichž jest řeč v předchozím článku.

Článek IX.

1. Majiteli panství javorinského bude dovoleno nerušeně vyvážeti na československé území zvěř a lovecké trofeje ulovené při honěch na polském území v honebních revírech najmutých tímto vlastníkem. Vedle toho bude

pliwosci, rozmiar potrzeby oceni czeskoslowacki urzad celny, ewentualnie w porozumieniu z polskim urzadem celnym.

5. Wywóz drzewa z lasów Jaworzyńskich do Polski poza pas graniczny nie będzie utrudniony ani przywozowymi formalnościami celnymi ani cłem i opłatami innymi, aniżeli są one lub będą ustanowione na pozostałej granicy polsko-czeskoslowackiej.

Art. VIII.

1. Na terytorjum katastralnem Jaworzyny stan lasów i gospodarka leśna utrzymywane będą według obowiązującej obecnie na tem terytorjum czeskoslowackiej ustawy leśnej.

2. W razie, gdyby przepisy tej ustawy miały być zmienione, obie Strony obowiązane są porozumieć się o sposobie zabezpieczenia interesów ludności gmin Jurgowa, Rzepiska, Czarnejgóry i Trypsia, co do potrzeb drzewa budulcowego i opałowego oraz paszy leśnej, którym, według dotychczasowego dawnego zwyczaju, czynią zadość umowy pomiędzy właścicielem dóbr Jaworzyna a powyższemi gminami.

3. Dla straży leśnej dóbr Jaworzyna poczynione będą ze strony polskiej wszelkie możliwe ułatwienia przy przekraczaniu granicy i przechodzeniu przez polskie terytorjum, o ile to jest potrzebne dla prowadzenia gospodarki na gruntach leśnych, należących do właściciela tych dóbr a położonych bądź na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, bądź na terytorjum Republiki Czeskoslowackiej; straży tej w razie potrzeby udzielana będzie wszelka możliwa pomoc przy pełnieniu przez nią swej služby.

4. Gdyby część terytorjum katastralnego Jaworzyny była włączona do obszaru parku narodowego (rezerwatu), a z tego powodu było trzeba ustanowić niektóre ograniczenia w gospodarstwie leśnem, ludność gmin Jurgowa, Rzepiska, Czarnejgóry i Trypsia, obowiązana będzie dostosować się do powyższych ograniczeń. W tym wypadku obie Strony porozumieją się zawczasu co do sposobu zabezpieczenia ludności tych gmin niezbędnego minimum drzewa budulcowego, opałowego i paszy leśnej, wedle umów, o których mowa w poprzednim artykule.

Art. IX.

1. Właścicielowi dóbr Jaworzyna będzie dozwolone wywozić na terytorjum czeskoslowackie bez żadnej przeszkody zwierynę i trofea myśliwskie, upolowane na łowach na terytorjum polskiem w rewirach myśliwskich,

mu dovoleno dovážeti na území polského státu krmivo pro zvěř v těchto revírech.

2. Dokud honitba na revírech ležících v pohraničním pásmu na polské straně, přilehlých ku javorinskému úseku, bude na základě nájemního poměru vykonávána majitelem javorinského panství, bude dovoleno střelcům pronásledujícím zvěř, přestoupiti hranici na kterémkoliv místě. O úlevách pasových platí v tomto případě ustanovení čl. XV. Převážeti zvěř a lovecké trofeje, ulovené na polském území, jakož i krmivo pro zvěř v honebních revírech, bude dovoleno jen po celních cestách.

3. Polská strana povolí všechny možné úlevy pro loveckou stráž panství javorinského při překročování hranice a při průchodu polským územím, pokud jsou potřebnými pro řádný výkon služby jak v revírech náležejících vlastníku panství na území československém, tak i v revírech najatých tímto majitelem na území polském, jakož i poskytne této stráž v případě potřeby všelikou možnou podporu při výkonu její služby.

Článek X.

1. Ve společném zájmu povznesení rybolovu jest žádoucím, aby zákonodárství o rybářství v obou státech pokud možno co nejvíce zabezpečovalo racionální kulturu rybní; k tomu cíli jest nezbytno, aby platné předpisy o ochraně ryb byly na obou stranách přísně zachovávány, jmenovitě aby byl přísně stíhán každý jiný způsob lovení ušlechtilých ryb (lososa, pstruha, lipena) než na udici nebo sítěmi, jakož i aby nebylo trpěno zřizování stálých slupí. Vedle toho náleželo by v příslušných předpisech stanovit, aby při lovu sítěmi vlastníci práva rybolovu na jedné straně hranice uvědomili vlastníky takového práva na druhé straně hranice o dni a hodině lovu.

2. Polská strana nebude činiti žádných překážek vlastníku panství javorinského při výkonu příslušejících mu práv rybolovu na řece Bialce a přítocích až po mlýn v obci Trybsi; rovněž nebude činiti žádných překážek vlastníku panství Javoriny v činnosti související s jeho právem rybolovu, jako ve vybírání počtu a ryb a v přenášení jich z jím užívaných

dířzavíoných przez tegoż właściciela. Oprócz tego będzie mu dozwolonem dowozic na terytorjum polskie pokarm dla zwierzat w tych rewirach.

2. Dopóki polowania na rewirach, leżących w pogranicznym pasie po stronie polskiej, przylegających do obszaru Jaworzyny, będzie wykonywane na podstawie stosunku najemnego ze strony właściciela dóbr Jaworzyńskich, wolno będzie myśliwym ścigającym zwierzynę, przekraczać granicę w któremkolwiek miejscu. Co do ulg paszportowych obowiązuje w tym razie postanowienie art. XV. Przewozic zwierzynę i łowieckie trofea, zdobyte na polskim obszarze, jakoteż pokarm dla zwierzyny w łowieckich rewirach, wolno tylko po drodze celnej.

3. Strona polska poczyni wszelkie możliwe ułatwienia dla straży łowieckiej dóbr Jaworzyna przy przekraczaniu granicy i przy przechodzeniu przez polskie terytorjum, o ile to jest potrzebnem dla należytego wykonywania služby tak w rewirach należących do właściciela tych dóbr na terytorjum czeskosłowackiem, jak i w rewirach, dzierżawionych przez tego właściciela na terytorjum polskiem, jakoteż udzieli tej straży w razie potrzeby wszelkiej możliwej pomocy przy pełnieniu przez nią swej služby.

Art. X.

1. We wzajemnym interesie podniesienia hodowli ryb, jest požądanem, aby ustawodawstwo rybackie w obu państwach zabezpieczało jaknajskuteczniej racjonalną kulturę rybną; w tym celu jest niezbędnem, aby obowiązujące przepisy o ochronie ryb były po obu stronach surowo przestrzegane, a mianowicie, aby surowo ścigano każdy inny sposób połowu ryb szlachetnych (łososia, pstrąga i lipienia) niż na wędkę albo sieciami, jakoteż aby nie było dopuszczalne budowanie stałych odjazddek. Nadto należałoby w odpowiednich przepisach uwzględnić, aby przy dokonywaniu połowu sieciami właściciele prawa rybolostwa po jednej stronie granicy zawiadamiali właścicieli takiegoż prawa po drugiej stronie granicy o dniu i godzinie połowu.

2. Strona polska nie będzie czyniła żadnych przeszkód właścicielowi dóbr Jaworzyna przy wykonywaniu przysługujących mu praw rybolostwa na rzece Bialce i jej dopływach, aż po młyn w gminie Tryps; również nie będzie czyniła żadnych trudności właścicielowi dóbr Jaworzyna w czynnościach związanych z jego prawem hodowli ryb, jak wybieraniu ikry i

vodních revírů, položených na území polském, do Československa a naopak.

Článek XI.

1. Strana polská nebude činiti žádných překážek vlastníku panství Javoriny při výkonu příslušejících mu vodních práv na řece Bialce a jejích přítocích až po mlýn v obci Trybši.

2. Při respektování práv příslušejících oběma státům na řece Bialce nebude československá strana činiti překážek straně polské a polská strana za téže podmínky nebude činiti překážek straně československé ve využití vodní síly společné řeky Bialky nad ústím potoka Javorinky (zejména zbudováním přehrad na řece Bialce), jestliže dotyčné projekty polské, beroucí ohled rovněž také na zájmy československé, a dotyčné projekty československé, beroucí ohled rovněž také na zájmy polské, budou v dohodě s úřady obou stran uvedeny v soulad s platnými zákony obou států.

3. Strana československá nebude činiti překážek v tom případě, bude-li technické zařízení, sloužící k témuž účelu a zbudované na řece Bialce pod ústím potoka Javorinky, vzdouvati vodu v částech Bialky a Javorinky položených nad jejím soutokem, jestliže zájmy československé budou zabezpečeny jako v předchozím odstavci.

Článek XII.

1. Změnou hranice nenastává změna co do práv patronátních farního kostela v Jurgově a filiálního kostela v Javorině a co do zákonných povinností ohledně oprav a udržování budov kostelních a farních.

2. Rovněž nenastává změnou hranice změna co do povinností patrona obou kostelů, které převzal zakládací listinou co do oprav a udržování budov kostelních a iarních a co do příspěvků (prestation) beneficiatu, po případě pomocným kněžím, pokud povinnosti tyto přesahují povinnost zákonnou.

3. Změnou hranice nenastává žádná změna v rozsahu farnosti jurgovské a zůstávají v platnosti všechna práva a povinnosti obyvatelů javorinských přiřazených do Jurgova, které vyplývají z jejich poměru jakožto pří-

ryb oraz przenoszeniu ich z użytkowanych przez niego rewirów wodnych położonych na terytorjum polskiem do Czechosłowacji i naodwrot.

Art. XI.

1. Strona polska nie będzie czyniła żadnych przeszkód właścicielowi dóbr Jaworzyna przy wykonywaniu przysługujących mu praw wodnych na rzece Białce i jej dopływach, aż po młyn w gminie Tryps.

2. Strona czeskosłowacka, przy zachowaniu praw przysługujących obu państwom na wspólnej rzece Białce, nie będzie stawiała przeszkód Stronie polskiej a Strona polska pod takim samym warunkiem nie będzie stawiała przeszkód Stronie czeskosłowackiej w użytkowaniu siły wodnej wspólnej rzeki Białki nad ujściem potoku Jaworzynka w szczególności przez zbudowanie zastaw na rzece Białce, jeżeli odnośnie projekty polskie, uwzględniające również i interesy czeskosłowackie, względnie odnośnie projekty czeskosłowackie, uwzględniające również i interesy polskie, będą w porozumieniu z władzami obu Stron uzgodnione z obowiązującymi ustawami w obu państwach.

3. Strona czeskosłowacka nie będzie stawiała także przeszkód i w tym wypadku, gdyby urządzenia techniczne służące dla tego celu i zbudowane na rzece Białce poniżej ujścia potoku Jaworzynki, spowodowały spiętrzenie wody w odcinkach Białki i Jaworzynki, położonych powyżej ich zbiegu, jeżeli interesy czeskosłowackie będą zabezpieczone w ten sam sposób, jak w poprzednim ustępie.

Art. XII.

1. Zmiana granicy nie powoduje zmian co do praw patrona kościoła parafjalnego w Jurgowie i filjalnego w Jaworzynie, oraz jego obowiązków ustawowych co do utrzymania w należytych stanie budynków kościelnych i plebańskich, jakoteż wykonywania w nich potrzebnych adaptacji (remontu).

2. Również zmiana granicy nie może spowodować zmian co do obowiązków, wynikających dla patrona z aktu fundacyjnego względem utrzymywania w należytych stanie budynków kościelnych i plebańskich oraz względem świadczeń dla beneficjanta i ewentualnie pomocniczych księży, o ile te obowiązki przewyższają wymagania ustawowe.

3. Zmiana granicy nie powoduje żadnych zmian co do obszaru parafji jurgowskiej i wszystkie prawa i obowiązki parafjan z parafji jurgowskiej, zamieszkałych na terenie Jaworzyny, które wynikają z ich przynależności

fařených k duchovní správě, pokud nebude rozhodnutím příslušných církevních a administrativních úřadů provedena změna v obvodu farnosti jurgovské.

4. Jurgovskému faráři a jeho pomocníkům nebude bráněno československými úřady při vykonávání duchovních úkonů na území Javoriny a budou jim poskytnuty všemožné úlevy při přecházení hranice. Rovněž nebude bráněno farníkům usedlým v Javorině v jejich náboženských úkonech v kostele jurgovském.

5. Duchovní správce v Jurgově a jeho pomocníci mohou překročit hranici při výkonu svého povolání a přenášeti bohoslužebné předměty, jichž k tomuto výkonu potřebují, bez všechelných celních formalit také po vedlejších cestách v kteroukoliv hodinu denní i noční. Přeprava naturalií, jež duchovní správce obdrží jakožto příspěvek patrona, bude přes hranici volná, a děje-li se bez použití povozu, jest v případě skutečné potřeby dovolena také po vedlejších cestách, při čemž dlužno zachovávat předpisy pro styk toho druhu. Vůči kontrolním orgánům jest se vykázati osvědčením patrona.

Článek XIII.

1. Pokud se týká všeobecně vysloveného záměru polské strany, vybudovati v pohraničním pásmu československém klimatické stanice, bude československá strana v případě úplné dohody dotyčného podnikatele s majitelem pozemku, eventuálně se sousedy v rámci svých platných ustanovení blahovlně projednávatí podniky toho druhu.

2. Polská strana bude stejným způsobem nakládati s obdobnými projekty československými, pokud realisace zamýšlena bude na pohraničním pásmu polském, a to dle zásad vzájemnosti.

Komunikace a pohyb na hranici.

Článek XIV.

1. Kromě již stávající celní silnice Jurgov—Podspády budou především k umožnění právních styků prohlášeny za celní cesty:

do tej parafji pozostają nadal w mocy, dopóki w drodze zarządzeń właściwych kościelnych i administracyjnych władz nie zostaną przeprowadzone zmiany zasadnicze co do obszaru parafji.

4. W sprawowaniu funkcji duszpasterskich na terenie Jaworzyny nie będzie natrafiał proboszcz jurgowski i jego pomocnicy na trudności ze strony władz Republiki Czeskosłowackiej, korzystając z wszystkich możliwych ulg co do przekraczania granicy. Również nie będą parafianie parafji jurgowskiej, zamieszkali w Jaworzynie, natrafiać na żadne trudności w zaspakajaniu potrzeb religijnych w kościele parafjalnym w Jurgowie.

5. Duszpasterz w Jurgowie oraz jego pomocnicy mogą przekraczać granicę przy wykonywaniu swego powołania i przenosić przedmioty należące do Służby Bożej, których przy wykonywaniu czynności swoich potrzebują, bez wszelkich formalności celných také na drogach ubocznych o każdej porze dnia i nocy. Przewóz naturalnych plodów, które duszpasterz otrzymuje jako świadczenia patronackie, przez granicę jest wolny i o ile dokonywa się bez użycia wozu, jest w razie istotnej potrzeby dozwolony také na drogach ubocznych, przy czem należy przestrzegać przepisów obowiązujących dla tego rodzaju ruchu. Należy również wykazać się zaświadczeniem patrona wobec organów kontrolnych.

Art. XIII.

1. Co się tyczy ogólnie wyrażonego zamiaru Strony polskiej, wybudowania w pogranicznym pasie czeskosłowackim stacji klimatycznej, Strona czeskosłowacka w razie zupełnego porozumienia między danym przedsiębiorcą a właścicielem gruntu oraz ewentualnie sąsiedami, udzieli w ramach swych obowiązujących przepisów życzliwego poparcia przedsięwzięciom tego rodzaju.

2. Strona polska w taki sam sposób będzie się odnosiła do analogicznych projektów czeskosłowackich, o ile ich realizacja będzie zamierzona w pasie pogranicznym polskim, w myśl zasad wzajemności.

Komunikacja i cyrkulacja graniczna.

Art. XIV.

1. Obok już istniejącej drogi celnej Jurgów—Podspády będą przedewszystkiem dla umożliwienia ruchu tranzytowego uznane za drogi celne:

a) pro občany československé cesta vedoucí přes Kacvin a Nedeč do Spišské Staré Vsi, pouze však na přiměřeně krátkou dobu, než bude na československém území vybudována cesta spojující obce Osturňa, Velkou a Malou Frankovou směrem přes vrchy na Hanušovce;

b) pro občany polské cesta z Podspád na Lysou Polanu. Přepravní styk — transit — po celní cestě uvedeně ad a), jakož i průvozní styk po celní cestě z Jurgova přes Podspády na Lysou Polanu bude volný a bez vybírání jakýchkoliv poplatků, kromě případných poplatků statistických. Povolení k průvozu bude požadováno jen tehdy, pokud jest nebo bude v průvozním státě všeobecně předepsáno z důvodů bezpečnosti státu, policie veřejné bezpečnosti vůbec a z příčiny zdravotní ochrany lidí, zvířat a rostlin, nebo při průvozu zboží, které jest nebo bude v jednom z obou států předmětem státního monopolu. O přestupování hranice jízdními koly, motocykly i automobily po uvedených celních cestách platí všeobecné předpisy v obou státech vydané.

Zřizování celních jistot (cautionnement) při průvozu zboží na uvedených celních cestách nebude celní správou průvozního státu od obyvatelů pohraničního pásma požadováno, jinak nutno však zachovávatí úřední předpisy, jež jsou nebo budou vydány súčasněnými státy na ochranu celního důchodu. Celní správy súčasněných států se dohodnou na tom, aby příslušné celní formality byly co možno jednotně upraveny.

2. Budou-li pro ostatní celní hranici československo-polskou ujednány úlevy další než vyplývají z tohoto protokolu, budou jich účastní též obyvatelé označeného ve čl. XXI pohraničního pásma.

3. Pokud jest podle ustanovení tohoto protokolu dovoleno přestupování celní hranice po vedlejších cestách, jest při tom dbáti předpisů platných pro styk tohoto druhu.

4. Ustanovení tohoto protokolu nemění ničeho na předpisech o statistice zahraničního obchodu a vybírání statistických poplatků.

5. Bude-li zjištěno, že se výhod poskytnutých touto úmluvou co do přestupování hranice neb co do placení cla a jiných dávek zne-

a) dla mieszkańców Czechosłowacji droga wiodąca przez Kacwin i Niedzicę do Spiskiej Starej Vsi, jednakże na stosunkowo krótki przeciąg czasu, dopóki nie będzie wybudowana na ziemi czechosłowackiej droga łącząca gminy Ostrunię, Wielką i Małą Frankową przez góry z gminą Hanuszowce,

b) dla mieszkańców Polski droga z Podspad do Łysej Polany. Transyt (przeprawni styk) po drodze celnej wymienionej powyżej pod a), jakoteż przewóz (przewoźni styk) po drodze celnej z Jurgowa przez Podspady na Łysą Polanę, będzie dozwolony bez pobierania jakichkolwiek opłat, oprócz przypadających ewentualnie opłat statystycznych. Pozwolenie na przewóz wymagane będzie tylko w razie, gdyby było obecnie lub w przyszłości powszechnie przepisane ze względu na bezpieczeństwo państwa, ze względów policji bezpieczeństwa, ochrony zdrowia, ludzi, zwierząt i roślin, wreszcie o ile chodzi o przewóz towarów, które są lub będą w jednym z obydwu państw przedmiotem monopolu państwowego. Co do przekraczania granicy przy użyciu rowerów, motocyklów i automobilów na powyżej wymienionych drogach celnych, należy stosować się do przepisów obowiązujących powszechnie w obu państwach.

Zabezpieczenie cla w przewozie na wyżej wymienionych drogach celnych, nie będzie wymagane przez władze celne kraju tranzytowego od mieszkańców pasa pogranicznego, jednakże należy przestrzegać przepisów, jakie w dotyczących państwach są lub będą wydawane dla zabezpieczenia dochodów celnych. Władze celne zainteresowanych państw porozumieją się co do możliwego ujednostajnienia odnośnych formalności celnych.

2. Jeżeli dla reszty granicy polsko-czechosłowackiej będą umówione ulgi celne dalej idące, aniżeli wynika to z niniejszego protokołu, będą z nich korzystać także mieszkańcy określonego w art. XXI pasa granicznego.

3. O ile według postanowień niniejszego protokołu dozwolone jest przekraczanie granicy na drogach ubocznych, należy przytem stosować się do obowiązujących dla tego ruchu przepisów.

4. Postanowienia niniejszego protokołu nie naruszają w niczem przepisów o statystyce handlu zagranicznego i o poborze opłat statystycznych.

5. Na wypadek, gdyby stwierdzono nadużycie ulg przewidzianych w niniejszym protokole co do przekraczania granicy lub opłaty cla i

užívá, jsou celní správy oprávněny učiniti příslušná opatření, aby tomu bylo zabráněno.

6. Příslušné úřady, t. j. nyní generální finanční ředitelství v Bratislavě a Dyrekcja cel ve Lvově, budou se v otázkách spadajících do jejich oboru navzájem dorozumívati přímo a učiní zejména opatření, aby úřední hodiny protilehlých celních úřadů byly stanoveny souhlasně.

Článek XV.

Občané trvale usedlí v pohraničním pásmu požívají v pohraničním styku těchto úlev:

1. Občané tito obdrží stálé legitimace pro přestup přes hranici s platností celoroční.

2. Legitimace tyto opravňují k pohybu a k nepřetržitému pobytu na území druhého státu v pohraničním pásmu na šest dní, a jde-li o práce sezonní (práce zemědělské, lesní a pod.), nebo o pasení dobytka, na dobu, po kterou práce nebo pastva obvykle trvá, konečně jde-li o trvalé zaměstnání, na celou dobu platnosti legitimace.

3. Legitimace tyto vydají se osobám, jichž hospodářské zájmy (pasení, návštěva trhů, práce lesní a polní, nákup zboží atd.), rodinné poměry, náboženské úkony, povolání neb jiné důležité důvody toho vyžadují. Odpadnou-li důvody, pro které byla legitimace vydána, může legitimace za souhlasu úřadu, který ji vydal, býti odebrána administrativním úřadem, v jehož obvodu se osoba zdržuje.

4. Co do používání cest pro přechod přes hranici poukazuje se na ustanovení příslušných článků.

5. Legitimace tyto bude vydávati v Polsku příslušné starostvo a v Československu příslušný okresní úřad.

6. Legitimace budou se vydávati v úředním jazyku, a to bezplatně a budou kolku prosty.

7. Na formuláři legitimace dohodnou se co nejdříve příslušné administrativní úřady druhé instance obou států; formuláře tyto budou vedle jiných dat obsahovati krátký popis osoby, povolání, pokud se týče zaměstnání a důvod vydání; fotografie netřeba.

innych danin, władze celne są uprawnione poczynić właściwe zarządzenia zapobiegawcze.

6. Właściwe władze t. j. obecnie Dyrekcja Cel we Lwowie i Generální Finanční Ředitelství v Bratislavě, będą się wzajemnie porozumiewać bezpośrednio w sprawach dotyczących ich zakresu działania, a w szczególności wydadzą zarządzenia, aby godziny urzędowe przeciwnych urzędów celnych były zgodnie ustanowione.

Art. XV.

Stałym mieszkańcom gmin, położonych w pasie pogranicznym, przysługują następujące ulgi w ruchu granicznym:

1. Otrzymują oni stałe legitymacje, uprawniające do przekraczania granicy, z ważnością na jeden rok.

2. Legitymacje te uprawniają do poruszania się i do nieprzerwanego pobytu na obszarze drugiego państwa w pasie pogranicznym przez sześć dni, a jeżeli chodzi o roboty sezonowe (prace rolne, leśne itd.) lub o wypasanie bydła, na cały czas trwania odnośnych zajęć, wreszcie, jeśli chodzi o trwałe zajęcie, na cały czas ważności legitymacji.

3. Legitymacje te wydaje się osobom, których stosunki gospodarcze (paszenie bydła, odwiedzanie jarmarków, roboty w lesie i w polu, zakup towarów itd.), stosunki rodzinne i interesy zawodowe, wykonywanie praktyk religijnych, względnie inne ważne powody, tego wymagają. Jeżeli odpadną powody, które uzasadniały wydane legitymacje, może legitymację odebrać władza administracyjna tego państwa, na którego terenie odnośna osoba przebywa, za zgodą jednak władzy, która legitymację wydała.

4. Co się tyczy używania dróg dla przekraczania granicy, obowiązują postanowienia odpowiednich artykułów.

5. Legitymacje te wydaje na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej właściwe Starostwo, na terenie zaś Republiki Czeskosłowackiej właściwy urząd powiatowy.

6. Legitymacje wystawia się w języku urzędowym bezpłatnie i bez opłat stempłowych.

7. Formularze legitymacji ustala, jaknajprędzej we wzajemnym porozumieniu właściwe władze administracyjne II. instancji obu państw; formularze te mają zawierać obok innych danych w szczególności krótki opis osoby, zawód, względnie zajęcie i powód uzasadniający wydanie legitymacji; natomiast fotografii nie wymaga się.

8. Kdo na základě legitimace uvedené pod čís. 1 hodlá zdržovati se na území druhého státu déle než šest dní, jest povinen hlásiti se při přestoupení hranice u celního úřadu druhého státu.

9. Každý stát vykonává kontrolu legitimací na svém území podle svých předpisů; vido-
vání legitimací se strany druhého státu není
potřebí.

10. Korespondence mezi administrativními
úřady obou států ve věcech těchto legitimací
se děje bezprostředně.

11. Ustanovení čís. 1.—10. mají platnost
též pro obyvatele:

a) obce Jurgova, kteří jsou vlastníky po-
zemků v obci Slovenské Vsi,

b) obcí Vyšných a Nižných Sromovců, kteří
se odebírají na práci do některé obce ležící
v československém pohraničním pásmu,

c) obcí v polském pohraničním pásmu, kteří
se odebírají do obcí Kežmarku, Spišské Belé
a Podolinice na trhy neb za jinými hospodář-
skými záležitostmi, a obcí v československém
pásmu pohraničním, kteří za stejnými účely
docházejí do Nowego Targu a Krościenka.

12. Legitimace s platností celoroční vydá-
vají se též tatranským průvodcům a členům
záchranných sborů obou států; pro osoby tyto
platí, třebaž nebydlí v pohraničním pásmu,
ustanovení předcházející s tím rozdílem, že
osoby ty jsou oprávněny pohybovati se mimo
pohraniční pásmo druhého státu v obvodu
Vysokých Tater. Legitimace tyto buďtež opa-
třeny výslovným označením „Legitimace pro
průvodce tatranského“ neb „Legitimace pro
člena tatranského záchranného sboru“.

13. Při požáru jest dovoleno hasičům pře-
kročovati hranice k hašení s potřebnými před-
měty v kteroukoliv hodinu denní i noční též
po vedlejších cestách.

Článek XVI.

1. Osobám, které se v době letní neb zimní
usadí v některém z tatranských míst klima-
tických na území polském nebo českosloven-
ském, bude dovoleno volně přecházeti přes
hranici obou států a po dobu platnosti legi-

8. Kto na podstawie legitymacji wymienio-
nej pod punktem 1, ma zamiar zatrzymać się
na obszarze drugiego państwa ponad 6 dni,
winien przy przekraczaniu granicy zgłosić się
w urządzie cłowym tegoż państwa.

9. Każde państwo wykonuje kontrolę legi-
tymacji na swym obszarze według własnych
przepisów; widymowanie legitymacji przez
władzę drugiego państwa nie jest potrzebne.

10. Korespondencja między władzami ad-
ministracyjnymi obu państw w sprawach do-
tyczących legitymacji odbywa się bezpośred-
nio.

11. Postanowienia zawarte w punktach 1
aż 10, mają zastosowanie także do mieszkań-
ców:

a) gminy Jurgowa, którzy są właścicielami
gruntu w gminie Słowiańska Wieś,

b) gmin Sromowce Wyżne i Niżne, którzy
udają się na zarobek do niektórych gmin cze-
skosłowackich, w czeskosłowackim pasie po-
granicznym,

c) gmin polskiego pasa pogranicznego, któ-
rzy się udają do gmin: Kieżmark, Spiska
Biała i Podoliniec, na jarmarki lub w innych
interesach gospodarskich oraz gmin cze-
skosłowackiego pasa pogranicznego, którzy z tych
samyh powodów udają się do Nowego Targu
i Krościenka.

12. Legitymacje roczne wydaje się także
przewodnikom tatrzańskim, oraz członkom ta-
trzańskich pogotowi ratunkowych obu
państw; co do tych osób choćby one zamieszki-
wały w obrębie pasa granicznego, obowiązują
postanowienia powyższych przepisów z tą róż-
nicą, że osoby te uprawnione są do udawania
się do miejscowości położonych i poza obsza-
rem pasa granicznego drugiego państwa, o ile
te miejscowości leżą w obrębie Tatr. Legity-
macje te muszą być zaopatrzone wyraźnem
oznaczeniem: „Legitymacja dla przewodnika
tatrzańskiego“ względnie „Legitymacja dla
członka tatrzańskiego pogotowia ratunko-
wego“.

13. W razie pożaru wolno straży pożarnej
przekrozyć granicę ze wszystkimi przedmio-
tami potrzebnymi do gaszenia, o którejkolwiek
porze dnia i nocy, także na drodze ubocznej.

Art. XVI.

1. Osobom, które w sezonie letnim lub zimo-
wym zamieszkają w jednej z miejscowości kli-
matycznych tatrzańskich, czy to na polském
czy na czeskosłowackiem terytorjum, będzie
wolno przekraczać granicę obu państw i w cza-

timace zdržovati se v letních sídlech tatranských, ležících na území druhého státu.

2. Osobám uvedeným v odstavci 1. vydávají se na dobu tří měsíců zvláštní legitimace, zvané „Legitimacemi tatranskými“.

3. Takové legitimace, avšak toliko s platností šestidenní, vydají se osobám, které meškají ve zmíněných místech toliko přechodně, neb jimi toliko procházejí.

4. Osoby, které se mohou vykáhati členským lístkem některého turistického spolku se sídlem na území polském neb československém a uvedeného v dohodě o turistice, která má býti uzavřena dle bodu II. tohoto protokolu, nepotřebují legitimací uvedených v odstavci 2. a 3., nýbrž požívají týchž oprávnění na základě svého členského lístku vido-
vaného úředně s platností jednoho roku.

5. Rovněž nepotřebují legitimací státní občané polští a českoslovenští, kteří mají řádný cestovní pas s visem příslušného úřadu druhého státu, ani cizozemští turisté, kteří mají pas s visem příslušného úřadu státu, v němž se za účely uvedenými v odstavci 1. zdržují.

6. Legitimace tatranské vydává za náhradu hotových výloh, jakož i členské lístky turistických spolků bezplatně potvrzuje příslušný administrativní úřad I. instance státu, na jehož území leží místo zmíněné v odstavci 1. tohoto článku nebo má sídlo dotýčný spolek. a v zastoupení tohoto úřadu orgány od něho k tomu zmocněné.

7. Členské lístky turistických spolků, potvrzené příslušným úřadem administrativním (bezpečnostním) bydliště majitele členského lístku, nepotřebují dalších potvrzení.

8. Ustanoveními uvedenými v odstavcích 1. až 7. nejsou dotčeny všeobecné předpisy o hlášení cizinců, platné v jednom i druhém státě.

9. Na příslušnou legitimaci, po případě členský lístek jest dovolen se zachováním platných kontrolních předpisů osobám jmeno-

sie trwania ważności legitymacji zatrzymywać się w lotniskach tatrzańskich położonych na obszarze drugiego państwa.

2. Osobom wymienionym w punkcie 1, wydaje się specjalne legitymacje, zwane „legitymacjami tatrzańskimi“, ważne na trzy miesiące.

3. Takież legitymacje, jednak z ważnością na sześć dni, wydaje się osobom, które zamieszkają we wspomnianych miejscowościach tylko chwilowo, lub przechodzą przez nie bez zatrzymania się.

4. Od osób, które mogą wykazać się legitymacją, wydaną przez jeden ze związków turystycznych, mających swą siedzibę na obszarze czy to Rzeczypospolitej Polskiej czy to Republiki Czeskosłowackiej, a wymienionych w konwencji turystycznej, mającej zostać zawartą według punktu II. niniejszego protokołu, nie będzie się wymagać legitymacji, o których mowa w punktach 2 i 3, natomiast korzystać one będą z takich samych uprawnień za okazaniem li tylko karty należenia do związku, zawidymowanej przez właściwą władzę, z ważnością na przeciąg jednego roku.

5. Również nie będzie się wymagać specjalnej legitymacji od obywateli polskich i czeskosłowackich, którzy są w posiadaniu normalnego paszportu, wizowanego przez właściwą placówkę drugiego państwa, jakoteż turystów cudzoziemców, znajdujących się w posiadaniu paszportu wizowanego przez kompetentną władzę państwa, na którego obszarze w celach wymienionych w punkcie 1 się zatrzymują.

6. Legitymacje tatrzańskie wydaje za zwrotem własnych kosztów, jakoteż karty związków turystycznych bezplatnie potwierdza właściwa władza administracyjna I. instancji tego państwa, na którego obszarze leży miejscowość określona w punkcie 1 tego artykułu, względnie ma swą siedzibę odnośny związek turystyczny, a w zastępstwie tego urzędu upoważnione przezeń organa.

7. Karta członkowska związku turystycznego, zatwierdzona przez właściwą władzę administracyjną, względnie władzę bezpieczeństwa miejsca zamieszkania okaziciela, nie wymaga żadnych dalszych potwierdzeń.

8. Postanowienia punktów 1 do 7 nie naruszają w niczem ogólnych przepisów meldunkowych, obowiązujących w jednym i drugim państwie.

9. Pod warunkiem posiadania właściwej legitymacji lub karty członkowskiej, tudzież przestrzegania obowiązujących przepisów kon-

vaným výše pod čís. 1., 3., 4. a 5. přechod přes hranici v pohraničním pásmu též po vedlejších cestách a přenášeti beze cla a jakýchkoliv jiných poplatků, kromě přiměřené zásobny prádla a šatstva pro vlastní potřebu během cesty, též turistickou, případně lyžařskou výzbroj s náhradními součástkami ve skutečně potřebné míře, dále potraviny a léky pro vlastní potřebu po dobu cesty i kuřivo v množství dovoleném v cestovním styku. Za těchto podmínek mohou tatranští průvodci turistů, jakož i členové záchranných sborů tatranských přestupovati hranici a vraceti se přes ni s předměty, jichž potřebují při výkonu tohoto povolání.

Článek XVII.

1. Silnice Jurgov—Podspády—Javorina—Lysá Poljana a silnice Franková—Kacvin—Nedeč—Spišská Stará Ves budou na vlastním území každého státu zachovány, po případě uvedeny ve stav silnice druhého řádu a udržovány ve stavu sjízdném.

2. Ukáže-li se v rozvoji hospodářského života v pohraničních obcích potřeba zbudování nových silnic přes hranici, budou obě strany v rámci předpisů platných v obou státech blahovlně projednávat projekty takových komunikací.

3. Obě strany budou si ve vzájemném dorozumění poskytovat všelikou podporu co do jednotného způsobu zřizování a značkování tatranských stezek a přechodů vedoucích přes hranici z jedné strany na druhou, jakož i co do ulehčení v nich užívání.

Článek XVIII.

1. V případě výstavby dráhy z Nowego Targu do Jurgova nemá československá strana námitek proti jejímu prodloužení do Podspádů, bude-li ona část projektu, jež se týká území československého, vyhovovati zákoným podmínkám požadovaným při stavbě drah v Československu, a bude-li tento projekt podroben řízení předepsanému československými zákony a nařízeními.

2. Naproti tomu bude polská strana stejným způsobem nakládati s obdobnými československými projekty, a to dle zásad reciprocity.

trolných, zezwala się osobom wymienionym powyżej w punktach 1, 3, 4 i 5 przekraczać granicę w pogranicznym pasie także na drogach ubocznych i przenosić bez cla oraz jakichkolwiek innych opłat, oprócz stosownego zapasu bielizny i odzieży dla własnej potrzeby na drogę, turystyczne względnie narciarskie wyekwipowanie z zastępczemi częściami w istotnie potrzebnej mierze, dalej żywność i lekarstwa dla własnej potrzeby w czasie podróży oraz wyroby tytoniowe w ilości przyzwolonej dla ruchu podróżnych. Na tych samych warunkach mogą przewodnicy tatrzańscy a także członkowie tatrzańskich pogotowi ratunkowych przekraczać granicę i powracać przez nią z przedmiotami, których potrzebują przy wykonywaniu tego zawodu.

Art. XVII.

1. Drogi bite: Jurgów—Podspády—Jaworzyna—Łysa Polana i droga bita Frankowa—Kacwin—Niedzica—Spiska Stara Wieś, będą na własnym terytorjum każdego państwa zachowane i ewentualnie doprowadzone do stanu dróg bitych drugiego rzędu, oraz utrzymania w stanie jezdny.

2. Jeżeli w rozwoju życia gospodarczego gmin okolicznych pojawi się potrzeba przeprowadzenia nowych dróg przez granicę, obie Strony będą udzielały w ramach obowiązujących przepisów w obu państwach, życzliwego poparcia projektom takich dróg komunikacyjnych.

3. Obie Strony będą we wzajemnem porozumieniu udzielały sobie wszelkiego poparcia co do ujednostajnienia sposobu budowy i znaczenia ścieżek i szlaków tatrzańskich, przechodzących z jednej strony na drugą, oraz co do ułatwień w ich używaniu.

Art. XVIII.

1. W razie wybudowania drogi żelaznej z Nowego Targu do Jurgowa, Strona czeskosłowacka nie będzie stawiała przeszkód przedłużeniu tej drogi do Podspadów, jeżeli ta część projektu, która dotyczy będzie terytorjum czeskosłowackiego, będzie odpowiadała warunkom ustawowym, wymaganym przy budowie dróg żelaznych w Czechosłowacji i jeżeli ten projekt poddany zostanie postępowaniu przepisane w ustawach i rozporządzeniach czeskosłowackich.

2. Odwrotnie Strona polska w taki sam sposób będzie się odnosiła do analogicznych projektów czeskosłowackich, a to w myśl zasad wzajemności.

Článek XIX.

1. Lékaři, zvěrolékaři a porodní báby, bydlící v pohraničním pásmu, mohou vykonávat své povolání na druhé straně hranice, vykáží-li se zvláštním povolením, za podmínky, že budou zachovávat tam platné předpisy. Mohou rovněž přecházeti přes hranici po vedlejších cestách v každé hodině denní i noční za účelem výkonu svého povolání, jaktož i přenášeti přes hranici lékařské nástroje, léčiva i obvazy v množství, nezbytném pro daný případ.

2. Způsob vydávání speciálních povolení, předvídaných v odstavci 1., ustanoví kompetentní činitelé po obou stranách.

3. Léky připravované v malých dávkách pro potřebu chorých v blízkých lékárnách na předpis lékaře oprávněného vykonávat praxi na území jedné nebo druhé strany, mohou býti přenášeny přes hranici beze cla a beze zvláštního povolení.

Článek XX.

1. Pokud se týká vyhánění domácích zvířat na trvalá pastviska na druhé straně hranice, budou závaznými následující předpisy veterinární:

a) zvířata určená na letní pastviny, položené na území druhého státu, mají býti označena tak, aby bylo umožněno zjištění jejich identity. Takové označení děje se ušními známkami, vypálením značky, tetováním atd.;

b) pro jednotlivá stáda zvířat označovaných a opatřených pasy buďtež pořízeny soupisy ve čtyřech exemplářích, z nichž jeden obdrží státní veterinář okresu, na jehož území leží pastvina, druhý exemplář zůstane u obecního úřadu, z něhož zvířata pocházejí, a třetí a čtvrtý dostanou příslušné celní úřady polský a československý; pasy stáda mají býti uloženy na obecním úřadě, v jehož obvodu se pastvina nachází;

c) bezprostředně před vyhnáním na letní pastviny a rovněž před sehnáním s pastvin zpět do míst původu, podléhají zvířata prohlídce příslušným státním veterinářem, aby zjištěn byl jejich zdravotní stav; při přechodu hranice odpadá zvěrolékařská prohlídka takových zvířat;

Art. XIX.

1. Lekarze, weterynarze i akuszerki, mieszkający w pasie pogranicznym, mogą wykonywać swój zawód również i po drugiej stronie granicy na podstawie specjalnych pozwoleń pod warunkiem przestrzegania obowiązujących tam przepisów. Upoważnieni są również do przekraczania granicy na drogach ubocznych o każdej porze dnia i nocy w celu wykonywania swego zawodu oraz do przenoszenia przez granicę instrumentów medycznych, środków leczniczych i opatrunkowych w ilościach niezbędnych dla danego wypadku.

2. Sposób wydawania specjalnych pozwoleń, przewidzianych w punkcie 1, ustalą kompetentne czynniki po obu stronach.

3. Lekarstwa przygotowane w małych ilościach na potrzeby pacjentów w pobliskich aptekach wedle recepty lekarza, uprawnionego do praktyki na terytorjum jednej lub drugiej strony, mogą być przenoszone przez granicę bez opłat celnych i bez specjalnych pozwoleń.

Art. XX.

1. W przedmiocie wypędu bydła na trwałe pastwiska po drugiej stronie granicy, obowiązować będą następujące przepisy weterynaryjne:

a) Zwierzęta przeznaczone na pastwiska letnie położone na obszarze drugiego państwa, mają być opatrzone znakami, umożliwiającymi stwierdzenie tożsamości. Jako tego rodzaju znaki używane będą marki uszne, wypalane piętna, tatuowanie itp.

b) Pojedyncze stada zwierząt, opatrzone znakami i legitymowanych paszportami, mają być skonsygnowane a konsygnacje sporządzone w czterech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje państwowy lekarz weterynaryjny powiatu, na którego terytorjum położone jest pastwisko, drugi egzemplarz urząd gminny miejsca pochodzenia zwierząt, zaś trzeci i czwarty właściwe urzędy celne polski i czeskosłowacki; paszporty stada mają być złożone w urządzie gminnym, w obrębie którego znajduje się pastwisko.

c) Bezpośrednio przed wypędem na pastwisko letnie, jak również przed odpędem z pastwisk napowrót do miejsca pochodzenia, zwierzęta podlegają badaniu przez dotyczącego państwowego lekarza weterynaryjnego co do stanu zdrowia; przy przejściu granicy zwierzęta takie nie podlegają oględzinom weterynaryjnym.

d) místa původu zvířat, určených na letní pastviny, jakož i místa sousední musí být i prostá slintavky a kulhavky a zvířata mohou být hnána z místa původu na pastviny pouze cestami nákazou neohroženými;

e) pro zvířata hnaná na letní pastviny vyžadují se pasy (jednotlivé nebo hromadné) vystavené k tomu oprávněnými osobami s potvrzením státního veterináře, že v župě (Województwie), z které zvířata pocházejí, nepanuje mor skotu a že okres, ze kterého pocházejí zvířata, i okresy sousední jsou prosty plicní nákazy skotu a konečně že v obci, ze které zvířata pocházejí, a i v obcích sousedních není slintavky a kulhavky.

2. Vzájemné překračování hranice se zvířaty na jednodenní pastvu a pro výkon hospodářských nebo výdělečných prací po dobu jednoho dne bude dovoleno bez jakéhokoliv vysvědčení o zdravotním stavu zvířat.

3. V případě vypuknutí nakažlivých chorob zvířecích, podléhajících povinnému ohlášení, hořejší ulehčení v překračování hranice jsou suspendována i začínají platiti všeobecné zásady stávajících předpisů v příslušném státě.

Všeobecná ustanovení.

Článek XXI.

1. Ustanovení předcházejících článků týkají se s odchylkami, v jednotlivých člancích zvláště uvedenými, území po obou stranách hranice v šíři 15 km na úseku hranice československo-polské, v němž doznala hranice dříve uhersko-haličská na Spišsku změny.

2. Tam, kde v ustanovení předcházejících článků jest řeč o pohraničním pásmu československém neb polském, jest tím míněno československé, případně polské území, uvedené pod čís. 1.; tam, kde jest řeč o pohraničním pásmu bez bližšího označení, je míněno území v obou státech uvedené pod čís. 1.

d) Miejsca pochodzenia zwierząt przeznaczonych na pastwiska letnie oraz miejscowości sąsiednie muszą być wolne od pryszczycy a przepęd z miejsca pochodzenia na pastwisko odbywać się może tylko drogami nie zagrożenymi zarazą.

e) Zwierzęta pędzone na pastwiska letnie mają być kryte paszportami (pojedynczemi lub zbiorowemi), wystawionymi przez upoważnione do tego osoby i w których państwowy lekarz weterynaryjny potwierdzi, że w Województwie (żupie), z którego zwierzęta pochodzą, nie panuje księgosusz, a powiat z którego zwierzęta pochodzą, jakoteż powiaty sąsiednie są wolne od zarazy płucnej, zaś gmina pochodzenia i gminy sąsiednie, wolne od pryszczycy.

2. Wzajemne przekraczanie granicy ze zwierzętami dla jednorazowego paszenia i dla wykonywania pracy gospodarczej lub zarobkowania w ciągu jednego dnia, będzie dozwolone bez jakiegokolwiek poświadczenia o stanie zdrowotnym zwierząt.

3. W razie wybuchu zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających nakazowi doniesienia, powyższe ułatwienia przekraczania granicy bez poświadczeń ulegają zawieszeniu i zaczynają wtedy obowiązywać ogólne zasady przepisów, istniejących w danym państwie.

Ogólne postanowienia.

Art. XXI.

1. Postanowienia powyższych artykułów dotyczą z odchylemi, wymienionemi w poszczególnych artykułach, obszaru po obu stronach granicy szerokości 15 km na odcinku granicy czeskosłowacko-polskiej, na którym dawna granica węgiersko-galicyska na Spiżu doznala zmiany.

2. Tam, gdzie w postanowieniach powyższych artykułów jest mowa o pogranicznym pasie czeskosłowackim albo polskim, rozumie się przez to obszar czeskosłowacki, względnie polski, wymieniony w punkcie 1.; tam, gdzie jest mowa o pogranicznym pasie bez bližszego oznaczenia, rozumie się obszar w obu państwach, wymieniony w punkcie 1.

Ing. V. ROUBÍK v. r.

L. S.

Dr. WALERY GOETEL v. r.

L. S.